

2. Til Linien:

deraf stillede:

	1845	1846	1847	1848	1849	
fødte i						
1826	32	2	1	2	19	8
1827	20	-	-	-	14	6
1828	9	-	-	-	6	3
1829	7	-	1	-	5	1
	68	2	2	2	44	18

3. Til Forstærkningen:

	1845	1846	1847	1848	1849	
fødte i						
1826	34	1	-	-	21	12
1827	38	1	-	-	17	20
1828	36	-	-	-	14	22
1829	16	-	-	-	4	12
	124	2	-	-	56	66

4. Som Trainkudstse:

	1845	1846	1847	1848	1849	
fødte i						
1826	2	-	-	-	2	-
1827	3	-	-	-	3	-
1828	3	-	-	-	1	2
	8	-	-	-	6	2

5. For Udsfrevne efter Anordn. af 23de Sept. 1848:

	1845	1846	1847	1848	1849	
fødte i						
1828	1	-	-	-	-	1
1829	2	-	-	-	-	2
	3	-	-	-	-	3

Talt 315	4	2	3	200	106	315.
----------	---	---	---	-----	-----	------

Dog maa det bemærkes, at de indkomne Beretninger ikke indeholde tilstrækkelig Oplysning om, hvorvidt de, som ere stillede i Aaret 1849, alle ere stillede førend vedkommende Lovs Kundgjørelse.

Justitsministeriet er i denne Sag gaaet ud fra den Anskuelse, at de tidligere Uværnepligtige, som, forinden Værnepligtsloven udkom, have ladet sig stille for Udsfrevne, ikke ved at indtræde i Stillernes Forpligtelse ere blevne frie for al anden Værnepligt, saafremt de vare fødte efter den 1ste Januar 1826, da en saadan Frihed vilde stride imod Bestemmelserne i Værnepligtslovens § 4, sammenholdt med § 5. Navnligen vilde det derhos have Sagens Natur aldeles imod sig, om en ung Mand, der var tjenstdygtig til Linien, og hvis Jævnaldrende vare udsfrevne til samme, skulde, fordi han for Be-

taling havde paataget sig at udføre en Deel af en ældre Værnepligtigs Tjeneste i Forstærkningen eller som Trainkudst, derved have erhvervet Ret til at fritages for den strengere Forpligtelse, der ellers vilde have paahvilet ham selv, og om der alene kunde affordres ham militair Tjeneste i den Klasse, hvortil Stilleren hørte. Dernæst vilde der ikke foreligge nogen Grund til Fritagelse med Hensyn til dem, som enten have ladet sig stille for Personer, der vare udsfrevne i Genhold til Anordn. af 23de Septbr. 1848, og hvis Tjenestepligt aldeles er ophørt, efter at Freden er gjenoprettet, eller iøvrigt kun havde paataget sig en vis begrændset og senere ophørt Forpligtelse under Krigen.

Paa den anden Side har man havt for Die, at den Handling, hvorved de Paagjældende lode sig antage som Stillingsmænd, var aldeles lovlig, idet den Lov, mod hvilken den støder an, først senere er udkommen eller kundgjort. Derfor bør Stillingen, som har været til Hinder for, at de have kunnet til rette Tid begynde at opfylde den dem ved den senere Lov paalagte Forpligtelse, ikke paadrage dem noget usforholdsmæssigt Onde. Man har saaledes maattet erkjende det for ubilligt at lade dem alle udtjene den hele ved Stillingen paatagne Forpligtelse og først derefter behandle dem til Udskrivning til 16 Aars Tjeneste. Derimod har man troet, at ommeldte Forpligtelse ordentligvis kunde anses for opfyldt med den i Krigen ydede Tjeneste, saa at de Paagjældende kunde komme under Udskrivning paa den første Session efter Freden, som er Sessionen for 1852, og at Stillingens Virkninger fra den Tid, da Enhver i Genhold til sin egen Udskrivning mødte til Tjeneste, kunde bortfalde, dog at Staten, forsaavidt der maatte blive paalagt nogle af dem en Tjeneste, som var af mindre Betjendighed for Armeen end den, hvortil de vare stillede, maatte have Ret til at fordrø, at de skulde fortsætte denne sidste, da de ellers kom i en bedre Stilling end de Stillingsmænd, hvem ingen ny Forpligtelse er paalagt ved Værnepligtsloven. Dertil har man troet at burde føie det Forslag, at Tjenestetiden for de omhandlede Stillingsmænd ophører efter 16 Aars Forløb fra den Tid, de